LÁ THƯ MỤC VỤ

'Triệu người quen có mấy người thân. Khi lìa trần có mấy người đưa' (Bài Không Tên số 4). Khi viết những lời này có lẽ NS Vũ Thành An đã chứng kiến một ai đó khi còn sống rất nổi tiếng nên có nhiều người hâm mộ đón tiếp, nhưng khi chết thì chỉ có ít người đưa tiễn, chắc chỉ có một số thân nhân hoặc dăm ba người bạn thân thôi. Đó không phải là chuyện hiếm gặp, mà xảy ra rất thường xuyên, vì tình đời thay trắng đổi đen ai cũng biết.

Chúng ta quen nhiều người, nhưng chỉ 'biết' rõ một vài người trong số những người quen đó. Chúng ta biết người chúng ta quen, nhưng không hẳn quen một ai là biết rõ về người đó. Để biết rõ một người chúng ta phải thân thiết với người đó lâu, biết rõ hoàn cảnh, tính tình, thói quen, sở thích…Có những người thoạt đầu tưởng là người có thể trở thành bạn hữu lâu dài, nhưng sau một thời gian tiếp xúc chúng ta thấy không hợp với mình, nên liên hệ dần thưa thớt và tình cảm dần nhạt đi. Có những người mình chơi thân đã lâu, rất gắn bó với nhau như anh chị em trong nhà, nhưng có khi chỉ cần một lần đi nghỉ hè chung, mới nhận ra mình lầm người vì người đó thật 'khó chơi', rồi quan hệ lạt lẽo dần dần và có khi cắt đứt hẳn. Có những mối quan hệ từ sơ thành thân. Nhưng cũng có những mối quan hệ từ thân biến thành sơ một cách không ngờ. Điều đó nói lên nhận xét của cha ông chúng ta rất chính xác: *"Thức lâu mới biết đêm dài. Ở lâu mới biết lòng người nông sâu".*

Con người là một mầu nhiệm. Biết một người là đi vào một mầu nhiệm. Chính vì thế, trong bài Tin Mừng Chúa Nhật này Thánh Gioan Tẩy giả trong hai câu ngắn đã lập đi lập lại hai lần *"Tôi đã không biết Người"* (Ga 1:31-33). Dĩ nhiên, nhiều người nói rằng Thánh Gioan biết rất rõ về người em họ, 'con bạn dì' theo kiểu nói của người Miền Nam, hay 'con bá con dì' theo kiểu nói của người Miền Bắc, vì Giêsu là con của dì Maria. Mặc dù một người ở Galilêa một người ở Giuđêa, tức một người ở Miền Bắc một người ở Miền Nam, nhưng vì liên hệ họ hàng nên chắc vẫn liên hệ với nhau thường xuyên qua những dịp lễ Vượt Qua hằng năm ở Giêrusalem. Gioan cũng biết sứ mệnh của mình là dọn đường cho Đấng Thiên Sai, nhưng cũng chưa chắc chắn lắm vì không biết rõ có phải Giêsu đúng là người mà mình có nhiệm vụ giới thiệu không. Chỉ đến khi Giêsu đến xin chịu phép rửa thì Gioan mới biết chắc chắn khi thấy *"Thần Khí tựa chim bồ câu từ trời xuống và ngự trên Người",* nên ông xin *"chứng thật rằng Người là Đấng Thiên Chúa tuyển chọn"* (Ga 1: 32, 34).

Anh em lớp tôi ở Úc mới họp lớp tại Brisbane vì có hai cha cùng lớp từ Việt Nam sang chơi. Các bố đời có mặt đủ, chỉ trừ hai bố đạo là tôi và cha Ái bận việc không thể tới dự được. Cuộc họp có mặt cả các cháu thế hệ thứ hai hiện diện. Có nhiều cháu lần đầu tiên mới gặp nhau. Sau cuộc họp mặt, có một cháu nói lên cảm tưởng của mình như sau qua lời mẹ cháu viết trên Viber cuả nhóm: "Bé Thy chạnh lòng và thắc mắc lẫn ghen tỵ, không hiểu tại sao tình bạn của nhóm bố sau 50 năm vẫn gắn bó và lo lắng cho nhau (mầu nhiệm thật khó hiểu) không giống như thời hiện đại, sau tiểu học lên trung học là rã đám, đúng là thời 'hại điện' ".

Biết người khác là đi vào một mầu nhiệm. Mà mầu nhiệm là thứ chúng ta phải cảm nghiệm qua tiếp xúc, qua kinh nghiệm cá nhân. Đó là việc của con tim và cảm xúc chứ không phải là việc của bộ óc và lý trí. Biết con người đã khó. Biết con người tên Giêsu lại càng khó hơn vì Giêsu là Chúa-Người, vừa là Thiên Chúa vừa là con người trong cùng một nhân vị. Càng đi sâu vào mầu nhiệm con người Giêsu chúng ta càng bị mầu nhiệm này vẫy gọi tiến vào sâu hơn để khám phá rõ hơn Giêsu là ai.

Sở dĩ anh em lớp chúng tôi vẫn gắn bó với nhau sau hơn 50 năm bước vào sống chung dưới một mái trường Tiểu Chủng Viện Á Thánh Phụng Châu Đốc, bởi vì anh em chúng tôi đã cùng chia sẻ biết bao kỷ niệm ngọt bùi từ năm 1968 đến nay. Tuy bây giờ mỗi người một phương từ Mỹ, Âu Châu đến Úc hoặc còn ở lại Việt Nam nhưng chúng tôi vẫn thường xuyên liên lạc với nhau, vẫn chia sẻ thông tin hoặc những dịp hiếu hỉ qua mạng xã hội hay qua Viber. Chính vì thế chúng tôi càng ngày càng gắn bó với nhau, nhất là quỹ thời gian cũng không còn nhiều vì đã có nhiều người đã bỏ cuộc chơi để về với Chúa.

Muốn biết rõ về Chúa Giêsu chúng ta cũng cần giữ liên lạc thường xuyên với Ngài qua những giờ cầu nguyện. Chúng ta cũng cần tiếp xúc với Ngài qua việc học hỏi Phúc Âm. Những giờ cầu nguyện là những giờ trò chuyện, những giờ tâm sự với Ngài. Những giờ học hỏi Phúc Âm là những giờ chúng ta tiếp xúc trực tiếp với chính Ngài, đụng chạm vào Ngài qua những trang giấy, nghe Ngài dạy bảo qua những câu Thánh Kinh. Làm như vậy chúng ta sẽ càng ngày càng gắn bó với Ngài hơn, và càng ngày càng biết rõ Ngài hơn, nhờ đó chúng ta càng ngày càng yêu mến Ngài hơn.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh